

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἡ ὀργή πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, ἐπασχολοῦνται ἐκ τῆς ταραχῆς, καὶ σκοποῦσιν ἐξώθῃσιν, ἀμυναν, δυσἀρέσκειαν καὶ ἐκδίκησιν. Εἶναι μικρὰ μανία, καὶ αἰώνιος ἐχθρὸς τῆς συνδιαλέξεως καὶ τερπνῆς συνομιλίας· ἐπιδιώκει τὸν ἴδιον σκοπὸν μετὰ πάσης ζήσεως, διορατικότητος καὶ δραστηριότητος, καὶ μετὰ ταχυτέρας κινήσεως λίαν θερμοῦ καὶ ἡλλοιωμένου αἵματος. Εἶναι πυρετὸς ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐξαψὶς ἐν τῇ κεφαλῇ, πῦρ ἐν τῷ προσώπῳ, ξίφος ἐν τῇ χειρὶ, καὶ καθολικὴ μανία· ἐπομένως οὐδέποτε δύναται ὁ ὑπ' αὐτῆς κατεχόμενος νὰ ἔχῃ διάθεσιν νὰ προσευχηθῇ. Διότι ἡ προσευχή εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ πνεύματος ἡμῶν, ἡ ἡρεμία τῶν λογισμῶν ἡμῶν, ἡ ὁμαλότης τῆς ἀναμνήσεως, ἡ ἔδρα τῆς σκέψεως, ἡ παῦσις τῶν φροντίδων ἡμῶν, καὶ ἡ γαλήνη μετὰ τὴν ἐν ἡμῖν τρικυμίαν· ἡ προσευχή εἶναι τὸ ἐξαγόμενον ἡσύχου νοός, ἀταράχων λογισμῶν· εἶναι ἡ θυγάτηρ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς γλυκύτητος· ὁ παρακαλῶν τὸν Θεὸν μετ' ὀργῆς, ἥτοι, μετὰ τεταραγμένου καὶ ἐν ἀνωμαλίᾳ διατελοῦντος πνεύματος, εἶναι ὡς τὸν ἀποσυρόμενον ἐν μάχῃ ὅπως συλλογισθῇ, τὸν κατασκηνοῦντα ἐν τῷ στρατοπέδῳ στρατοῦ, καὶ τὸν ἐκλέγοντα φρουρὰν ἐν τοῖς μεθορίοις ὅπως μείνῃ ἐν αὐτῇ ἡσυχος. Ἡ ὀργὴ εἶναι ἐντελής ἀπαλλοτριώσις τοῦ νοός ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐπομένως εἶναι ἐναντία πρὸς τὴν προσοχὴν ἐκείνην, ἥτις παρουσιάζει τὰς δεήσεις μας κατ' εὐθείαν γραμμὴν πρὸς τὸν Θεόν. Οὕτω δὲ εἶδον ἐγὼ κορυδαλὸν ἐγειρόμενον ἀπὸ τῆς χλοεῆς αὐτοῦ κλίνης, καὶ ὑψούμενον

πρὸς τὰ ἄνω, καὶ ψάλλοντα ὡς ὑψοῦτο, καὶ ἐλπίζοντα νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐγειρόμενον ὑπεράνω τῶν νεφῶν· ἀλλὰ τὸ δυστυχὲς πτηνὸν ἐξεδιώχθη ὀπίσω ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς βοῆς ἀνατολικοῦ ἀνέμου· τῆς δὲ κινήσεως αὐτοῦ γενομένης ἀτάκτου καὶ ἐπισηφαλοῦς, κατερχόμενον πλείοτερον ἐν πάσῃ πνοῇ τῆς τρικυμίας ἢ ὅσον ἠδύνατο νὰ κρατηθῇ διὰ τῆς ἰσορροπήσεως καὶ συχνῆς ζυγίσεως τῶν πτερύγων του, ἕως οὗ τὸ μικρὸν πλάσμα ἠναγκάσθη νὰ καθίσῃ καὶ συσταλῇ, ἕως οὗ ἡ θύελλα παρῆλθεν. τότε δὲ ἐξετέλεσεν εὐτυχῇ φυγὴν, καὶ ἐγερθὲν ἐψάλε, ὥσαντι εἶχε μάθει τὴν μουσικὴν καὶ τὴν κίνησιν παρὰ τινος ἀγγέλου.*

«Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δισταγμοῦ.»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ.

[Συνέχεια καὶ τέλος].

«Θεά, ἀπεκρίθη τότε ἐκείνη μετὰ συστολῆς, παρῆλθον οἱ χρόνοι, καθ' οὓς τὰ τέκνα τῆς δύσεως τὰ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς μουσῆς ἐκτραφέντα ἔτεινον πρὸς με χεῖρας ἀρωγούς. Οἱ εὐγενεῖς ἐκείνοι ἄνδρες, ὧν τὰ ὀνόματα ἀθάνατα ἀείποτε τηρῶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, πρὸ πολλοῦ ὑπέστησαν τὴν εἰς τοὺς θνήτους ἀναπόφευκτον μοῖραν· καὶ νῦν, ὅτε ὀρίζων πολυτάραχος ἀνοίγεται εἰς τὸ στάδιον τῆς φιλοδοξίας, ὅτε τὸ συμφέρον μόνον ψυχρὸν καὶ ἀπαθὲς ἀντικατέστησε τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης, νῦν βέβηλος γλώσσα ἀποκαλεῖ τὴν χώραν μου, χώραν ληστῶν καὶ βαρβάρων, νῦν οἱ τὸ βασιλείον μου φειδωλῶς διαχαράξαντες μειδιῶσι σκω-

* Jeremy Taylor.